

Sygnatura akt IV U 139/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 10 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2019 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania Z. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 27 marca 2019 r. roku, (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej w związku z pogorszeniem stanu zdrowia

I oddała odwołanie,

II zasądza od powoda Z. W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. kwotę 180 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Powód Z. W. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 27 marca 2019 roku, którą organ rentowy odmówił przyznania mu jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej w związku z pogorszeniem stanu zdrowia. W uzasadnieniu odwołania powód podniósł, że stały uszczerbek na jego zdrowiu spowodowany skutkami choroby zawodowej – pylicy płuc uległ pogorszeniu na przestrzeni roku czasu. W jego ocenie występuje u niego pylica płuc z zaburzeniami sprawności wentylacyjnej lub wymiany gazów w płucach z ograniczeniem wydolności wysiłkowej układu oddechowego, co powinno skutkować ustaleniem uszczerbku na zdrowiu w wysokości większej niż 20%.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany powołał się na treść orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, z której wynika, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego nie uległ zwiększeniu. Jednocześnie w ocenie organu rentowego odwołujący nie przedstawił nowych okoliczności i dowodów, które nie byłyby znane komisji lekarskiej w dniu wydania orzeczenia, tj. w dniu 19 marca 2019 r.

W toku postępowania Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powoda Z. W. stwierdzono chorobę zawodową: pylicę płuc – pylicę górników kopalń węgla.

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 8 stycznia 2018 roku ustalono 20% uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowanego skutkami choroby zawodowej.

Decyzją z dnia 12 stycznia 2018 roku strona pozwana przyznała powodowi jednorazowe odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem choroby zawodowej.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu

Z przyczyn kardiologicznych stan zdrowia powoda nie uległ pogorszeniu. Nie stwierdzono objawów dysfunkcji układu krążenia w przebiegu pylicy.

Dowód: opinia biegłego kardiologa K. P. – k. 16-17

akta ZUS – w załączeniu

w zakresie pulmonologicznym stały procentowy uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z chorobą zawodową – pylicą płuc wynosi nadal 20%. Nie stwierdza się pogorszenia stanu zdrowia u powoda. Pylica płuc nie wywołuje u powoda upośledzenia wydolności oddechowej.

Dowód: opinia biegłego pulmonologa A. S. – k. 31-33

akta ZUS – w załączeniu

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt organu rentowego i dokumentacji medycznej powoda, gdyż żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności. Ponadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodach z opinii biegłych.

Bezspornym w sprawie było, że u powoda stwierdzono chorobę zawodową - pylicę płuc. Na skutek ustalenia przez komisję lekarską ZUS, iż uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 20%, decyzją z dnia 12 stycznia 2018 roku strona pozwana przyznała powodowi jednorazowe odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem choroby zawodowej. Natomiast na mocy decyzji z dnia 27 marca 2019 roku strona pozwana odmówiła powodowi prawa do jednorazowego odszkodowania, uznając, iż stan zdrowia powoda w związku z chorobą zawodową nie uległ pogorszeniu. Istota niniejszego sporu sprowadzała się zatem do kwestii, czy u powoda wystąpiło pogorszenie stanu zdrowia w związku z stwierdzoną chorobą zawodową.

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 645 t.j. z późn. zm.) jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 2.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego, Sąd oparł się na opiniach biegłych sądowych z zakresu pulmonologii i kardiologii oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Jak wynika z opinii biegłego pulmonologa długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi nadal 20%. Jednocześnie w ocenie biegłego kardiologa stan zdrowia powoda nie uległ pogorszeniu. Podkreślić należy, że odwołanie powoda dotyczy decyzji z dnia 27 marca 2019 roku i na ten właśnie dzień należy oceniać stan zdrowia powoda, gdyż to na ten dzień ustalano uszczerbek na zdrowiu powoda i tych ustaleń organu rentowego dotyczy odwołanie.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłych tym bardziej, że wydane opinie zawierają pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające stan zdrowia powoda. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonym przez biegłych opiniom nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (por. wyrok Sądu

Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Sąd podzielił dokonane w obu opiniach ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia, ustalając, iż na dzień wydania zaskarżonej decyzji uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z chorobą zawodową nie uległ pogorszeniu od ustalenia 20% tego uszczerbku. Jednocześnie należy nadmienić, iż treść obu opinii została doręczona profesjonalnemu pełnomocnikowi powoda, który nie zakwestionował sformułowanych przez biegłych wniosków.

Wobec treści opinii biegłych Sąd nie znalazł podstaw do przyznania powodowi jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem choroby zawodowej.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołania oddalono. Stosownie do art. 148¹ § 1 k.p.c., sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Z uwagi na to, że w niniejszej sprawie żaden z dowodów nie wymagał przeprowadzenia rozprawy, gdyż sąd oparł się na złożonych dokumentach i opiniach biegłych doręczonych pełnomocnikom stron z terminem do ustosunkowania się na piśmie, Sąd uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie było konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Orzeczenie o kosztach procesu oparto na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Koszty zastępstwa prawnego poniesione przez stronę pozwaną ustalono w oparciu o § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265 t.j.).